

РЕШЕНИЕ

№ 5973

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5999** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод касационна жалба, подадена от Н. Б. Г., чрез пълномощник против решение от 27.05. 2020, постановено по н.а.х. дело № 7870/18г., в частта, с която е потвърдено НП № 17-4332-030764/09.03.2018 г., издадено от началник сектор към СДВР отдел ПП, за това, че на 18.11.2017 г., при проверка, касационен жалбоподател не е носил контролен талон към СУМПС, поради което на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2-ро от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 10 лева, за извършено нарушение по чл 100, ал. 1, т. 1, пр. 2-ро от ЗДвП. Оплакването е за допуснато нарушение при съставяне на АУАН, като контролния орган сочи „не представя СУМПС и КТ към него“, а АНО приема, че нарушението е за това, че нарушителят не носи КТ към СУМПС, независимо, че възпроизвежда текста от АУАН. Според изложеното в жалбата допуснатото несъответствие е съществено процесуално нарушение, поради което следва да се отмени НП в обжалваната част. Твърди се незаконосъобразност на реешението на СРС, по причина, че въззивният съд не е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН, което е и основание за отмяна на обжалваното съдебно решение. Цитира се практика на АССГ. Претендира присъждане на разноски.

Ответник по касационната жалба не взема отношение.

Представител на СГП предлага да се остави в сила решението на СРС, поради неоснователност на касационната жалба.

XX касационен състав на АССГ, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, в рамките на наведените от жалбоподателя касационни основания, прие следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, от легитимирана страна и е процесуално допустима, а разгледана по същество, е основателна по следните съображения.

Фактическата страна по установеното нарушение не се спори. В хода на административно наказателното производство и в това пред въззивен съд не са представени доказателства оборващи наличието на доказателства за съставомерността на нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Спорният въпрос, повдигнат с касационната жалба е допуснато ли е нарушение на процедурните правила, от което да се приеме основателен довода на касатора, че има несъответствие при описание на изпълнителното деяние на нарушението с вменената правна норма по чл. 100, ал. 1, т. 1, пр. 2-ро от ЗДвП. При безспорните данни, че при извършената проверка при поискване касаторът не е представил СУМПС и контролен талон към СУМПС, не може да има съмнение, че не е носил тези документи, за което е задължен по закон. Административното нарушение е затова, че нарушителят е длъжен, но не носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. След като при поискване тези документи не са представени на проверяващ, извода е, че към момента на установяване на нарушението водачът/касатор не е изпълнил законово задължение. Функциите на съставеният АУАН са констатираща, обвинителна и сезираща – установено, че касаторът не носи контролен талон; с АУАН той е обвинен за извършено административно нарушение, такова по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. На основание АУАН, АНО е сезиран за налагане санкция, основана на извършеното нарушение и съответна на предвидената в нарушената правна норма. Санкцията е единствено, че не носи контролен талон към СУМПС, като АНО сочи чл. 100, ал. 1, т. 1, пр. 2-ро от ЗДвП. Последното не съответства на установеното в АУАН. Касационен състав намира несъответствие в установеното от контролния орган при съставяне на АУАН и вмененото нарушение в НП, издадено от АНО. При съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя. Налице е нарушаване на посочените законови разпоредби, изразяващо се на първо място в разминаване между АУАН и НП при посочването на нарушените разпоредби, за които е ангажирана административнонаказателната отговорност на наказаното лице и извършеното деяние. Посочването в конкретния случай, в частта за наложена санкция е за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП – не носи контролния талон от свидетелство за управление. Безспорно е, че при поискване не са представени СУМПС и контролен талон към него, въпреки, че при проверка на място се установило валидно СУМПС. Самата разпоредба предполага, че следва Водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. Това нарушение именно е установено при съставянето на АУАН. Правилен е извода на АНО за установено административно нарушение, което е прието от СРС, но административното обвинение в тази част е за нарушение изобщо по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, без да разделя СУМПС от КТ към СУМПС. Касационен състав споделя оплакването на касатора, че от формална страна има несъответствие в установеното при съставяне на

АУАН, отнесено към наложеното административно наказание за нарушение, което не е еднозначно с установеното.

Разпоредбите чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН са императивни и гарантират правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността съда да провери относимостта на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението към приведената в действие санкционна норма. Неспазването им води до порок от категорията на съществени, който във всички случаи е предпоставка за отмяна на НП.

В продължение на изложеното следва да се отчете, че СРС в решението, в частта, с която потвърждава НП не е отчел несъответствието в АУАН – обстоятелствената част и в санкционната част на НП. Действително, разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП сочена, като нарушена в АУАН поглъща и предложение второ, но нарушението не е само за това, касаторът да не е представил контролния талон, след като не е представил никакви документи по изискването на т. 1 от чл. 100, ал. 1 от ЗДвП.

Наличието на отменително основание по законосъобразността на съдебното решение, както и НП налага отмяна на решението на СРС в обжалваната част. Следва да се отмени и НП в тази част като незаконосъобразно.

По приложимостта на чл. 28 от ЗАНН касационен състав, след изложените съображения, не намира необходимост от обсъждането на това оплакване в касационната жалба.

Следва да бъде уважено и обективизираното в касационната жалба искане за присъждане на деловодни разноски в полза на касатора, които са доказани в претендиращия размер от 300 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XX-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 27.05.2020 г., постановено по н. а. х. д. № 7870/2018 г. по описа на Софийски Районен съд, НО/14 състав, в обжалваната част и **ПОСТАНОВИ:**

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 17-4332-030764/09.03.2018 г. издадено от началник сектор към СДВР отдел ПП в частта, с която на Н. Б. Г. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2-ро от ЗДвП е наложена глоба в размер на 10 лева, за извършено нарушение по чл 100, ал. 1, т. 1, пр. 2-ро от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Н. Б. Г. сумата 300 (триста) лева, разноски за производството пред АССГ.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател:

Членове: 1.

2.

1252/28.10.2020

Заповед ЛС №

„за“

Председател АССГ

